

## WYROK

Warszawa, dnia 31 sierpnia 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - **w składzie:**

Przewodnicząca: Barbara Loba  
Protokolant: Krzysztof Chmielewski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2026 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 20 lipca 2026 r. przez odwołującego - wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego: Solid Security spółka

z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, Solid spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie,

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego – ENEA Operator spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu,

przy udziale wykonawcy - Impel Defender spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu, Defence Services spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu – uczestnika postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego,

orzeka:

1. Oddala odwołanie.

2. Kosztami postępowania odwoławczego obciąża odwołującego - wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego: Solid Security spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, Solid spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy pięćset złotych zero groszy) tytułem uiszczonego wpisu.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:.....

Sygn. akt: KIO 3529/26

## UZASADNIENIE

Zamawiający – ENEA Operator spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu – prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiocie usługi dozoru w budynkach jednostek organizacyjnych ENEA Operator Sp. z o.o. Oddział Dystrybucji Bydgoszcz na okres 12 miesięcy od dnia 1 sierpnia 2026 r.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej OJ S 69/2026 w dniu 9 kwietnia 2026 r. pod numerem 242072-2026.

Postępowanie prowadzone jest w trybie przetargu nieograniczonego na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 roku – Prawo zamówień publicznych (t.j.: Dz. U. z 2026 r. poz. 793), zwanej dalej ustawą Pzp.

W dniu 20 lipca 2026 r. odwołujący - wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia publicznego: Solid Security spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, Solid spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie wykonawca ubiegający się o udzielenie zamówienia publicznego X3D spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bytowie - wniósł odwołanie wobec czynności odrzucenia oferty złożonej przez odwołującego oraz wyboru jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez konsorcjum Impel Defender spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu, Defence Services spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu, zarzucając zamawiającemu naruszenie:

1) art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp poprzez bezzasadne odrzucenie oferty odwołującego oparte na założeniu, że złożona oferta odwołującego jest niezgodna z zapisami rozdziału II pkt 4 lit i) Specyfikacji Warunków Zamówienia, podczas gdy

zamawiający w dokumentach zamówienia nie wskazał dokładnie w jaki sposób będzie weryfikował spełnienie w/w warunku, co doprowadziło do błędnego odrzucenia oferty odwołującego.

2) art. 226 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp poprzez brak wskazania przez zamawiającego, który parametr: liczba osób, wymiar etatów, czy też liczba roboczogodzin będzie determinował spełnienie warunku określonego w rozdziale II pkt 4 lit i) Specyfikacji Warunków Zamówienia, co doprowadziło do błędnego odrzucenia oferty odwołującego i naruszenia zasady równego traktowania wykonawców.

3) art. 226 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp poprzez błędne odczytanie modelu realizacji zamówienia przedstawionego przez odwołującego, który to model polegał na przyjęciu, że:

- trzy osoby z orzeczeniem były zatrudnione na pełen etat;
- czwarta osoba była zatrudniona jedynie na 0,34 etatu;
- pracownicy z orzeczeniem mieli wykonać łącznie 561 godzin;
- 561 godzin stanowi dokładnie 30% wszystkich 1870 godzin.

co z punktu widzenia rzeczywistego wykonania zamówienia potwierdza, że limit 30% nie został przekroczony. Zamawiający odrzucił ofertę nie dlatego, że osoby z orzeczeniem miały wykonywać więcej niż 30% usługi, lecz dlatego, że 30% godzin zostało rozdzielone pomiędzy cztery osoby zamiast pomiędzy mniejszą liczbę osób, co doprowadziło do błędnego odrzucenia oferty odwołującego i naruszenia zasady równego traktowania wykonawców.

W oparciu o tak postawione zarzuty odwołujący wniósł o:

- 1) unieważnienie czynności wyboru najkorzystniejszej oferty;
- 2) dokonanie wyboru oferty odwołującego jako najkorzystniejszej;
- 3) obciążenie zamawiającego wszelkimi kosztami odwołania;
- 4) zasądzenie od zamawiającego na rzecz odwołującego kosztów postępowania odwoławczego według norm przypisanych.

Odwołujący argumentował, że posiada interes prawny składając niniejsze odwołanie, ponieważ jest podmiotem działającym na rynku w branży objętej przedmiotem zamówienia

i posiada obiektywny interes w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia, czego wyrazem jest złożenie w niniejszym postępowaniu ważnej i niepodlegającej odrzuceniu oferty. W wyniku opisanych w odwołaniu bezprawnych działań i zaniechań zamawiającego, polegających na całkowicie bezpodstawnym odrzuceniu oferty odwołującego z postępowania odwołujący może ponieść wymierną szkodę. Gdyby zamawiający działał zgodnie z przepisami ustawy Pzp, tj.: rzetelnie ocenił złożone wyjaśnienia przez odwołującego, a także prawidłowo zweryfikował ofertę odwołującego, to nie odrzuciłby oferty odwołującego wobec konkurencji, oferta odwołującego zostałaby uznana za ofertę najkorzystniejszą, a następnie odwołujący zawarłby z zamawiającym umowę w sprawie zamówienia publicznego. Szkoda odwołującego polega zatem na pozbawieniu go możliwości uzyskania przedmiotowego zamówienia, co w sposób bezpośredni przekłada się na utratę spodziewanego zysku (*lucrum cessans*) z tytułu należytej realizacji kontraktu, a także na utratę referencji, które odwołujący mógłby pozyskać w związku z jego wykonaniem. Istnieje zatem bezpośredni związek przyczynowy pomiędzy błędną czynnością zamawiającego a szkodą odwołującego, co w pełni uzasadnia legitymację do wniesienia niniejszego środka ochrony prawnej.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i stwierdziła:

Odwołanie nie zawiera braków formalnych, od odwołania uiszczono wpis, nie zaistniały przesłanki określone w art. 528 ustawy Pzp, skutkujące odrzuceniem odwołania, odwołujący posiada interes w rozumieniu art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, uprawniający do złożenia odwołania.

Do postępowania odwoławczego zachowując termin ustawowy oraz wskazując interes w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść zamawiającego, zgłosił skuteczne przystąpienie po stronie zamawiającego wykonawca – konsorcjum: Impel Defender spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu, Defence Services spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu (dalej: przystępujący).

Izba dokonała ustaleń faktycznych w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, tj. w szczególności dokumentację przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz na podstawie oświadczeń stron oraz dowodów z dokumentów przez nich składanych, które w całości zostały przez Izbę przyjęte w poczet materiału dowodowego. Dowody mające znaczenie dla rozstrzygnięcia zostały powołane w dalszej części uzasadnienia.

Izba ustaliła następujący stan faktyczny i prawny:

Zgodnie z informacją zamawiającego z dnia 29 lipca 2026 r. wartość zamówienia przekracza progi unijne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy Pzp.

Zgodnie z rozdziałem I pkt 3.1 Specyfikacji Warunków Zamówienia (dalej: SWZ) przedmiot zamówienia został podzielony

na 7 części. Zamawiający przewidział możliwość złożenia oferty przez wykonawcę w odniesieniu do wszystkich części zamówienia (tzn., wykonawca mógł złożyć ofertę na wybraną część, na kilka albo na wszystkie części zamówienia):

Część nr 1 – Usługa dozoru w budynkach jednostek organizacyjnych Enea Operator Sp. z o.o. Oddział Dystrybucji Bydgoszcz na okres 12 miesięcy od dnia 1.08.2026 r. - ul. Dr E. Warmińskiego 8 oraz BOK przy ul. Dr E. Warmińskiego 6;

Część nr 2 – Usługa dozoru w budynkach jednostek organizacyjnych Enea Operator Sp. z o.o. Oddział Dystrybucji Bydgoszcz na okres 12 miesięcy od dnia 1.08.2026 r. - ul. Igrzyskowa 2;

Część nr 3 – Usługa dozoru w budynkach jednostek organizacyjnych Enea Operator Sp. z o.o. Oddział Dystrybucji Bydgoszcz na okres 12 miesięcy od dnia 1.08.2026 r. - RD Bydgoszcz przy ul. Kąpielowej 6;

Część nr 4 – Usługa dozoru w budynkach jednostek organizacyjnych Enea Operator Sp. z o.o. Oddział Dystrybucji Bydgoszcz na okres 12 miesięcy od dnia 1.08.2026 r. - RD Chojnice przy ul. Sępoleńskiej 15;

Część nr 5 – Usługa dozoru w budynkach jednostek organizacyjnych Enea Operator Sp. z o.o. Oddział Dystrybucji Bydgoszcz na okres 12 miesięcy od dnia 1.08.2026 r. - RD Nakło w Nakle nad Notecią przy ul. Nowej 41A;

Część nr 6 – Usługa dozoru w budynkach jednostek organizacyjnych Enea Operator Sp. z o.o. Oddział Dystrybucji Bydgoszcz na okres 12 miesięcy od dnia 1.08.2026 r. - BOK w Mogilnie przy ul. Obrońców Mogilna 3A;

Część nr 7 – Usługa dozoru w budynkach jednostek organizacyjnych Enea Operator Sp. z o.o. Oddział Dystrybucji Bydgoszcz na okres 12 miesięcy od dnia 1.08.2026 r. - Świecie przy ul. Wojska Polskiego 38A.

Określony w rozdziale I pkt 4.1 SWZ termin realizacji zamówienia został określony na 12 miesięcy od dnia zawarcia umowy, ale nie wcześniej niż od dnia 1 sierpnia 2026 r. (dotyczy wszystkich części). Jeżeli z przyczyn proceduralnych nie będzie możliwe zawarcie umowy

w ww. terminie, zamawiający zawrze umowę w pierwszym możliwym terminie.

Jak wynika z rozdziału I pkt 13 SWZ jedyne kryterium wyboru najkorzystniejszej oferty stanowiła cena.

W rozdziale II pkt 4 lit. i SWZ – Opis Przedmiotu Zamówienia (dalej: OPZ) zamawiający określił, że o realizację zamówienia mogą ubiegać się wykonawcy, którzy posiadają koncesję, kompetencje i doświadczenie lub uprawnienia do prowadzenia określonej działalności zawodowej, o ile wynika to z odrębnych przepisów, w tym m.in. zatrudnienia pracowników ochrony na umowę o pracę, w przypadku osób niepełnosprawnych zamawiający dopuścił zatrudnienie pracowników wyłącznie z lekkim stopniem niepełnosprawności, z zastrzeżeniem, iż dla każdej z części liczba zatrudnionych pracowników z orzeczeniem nie może przekroczyć 30% wśród wszystkich zatrudnionych.

Do treści zapisów rozdziału II pkt 4 lit. i SWZ wykonawcy nie wnosili pytań

Na sfinansowanie całości zamówienia zamawiający przeznaczył kwotę 2 821 376,85 zł brutto. Dla części nr 1 „Usługa dozoru w budynkach jednostek organizacyjnych Enea Operator Sp.

z o.o. Oddział Dystrybucji Bydgoszcz na okres 12 miesięcy od dnia 1.08.2026 r- część 1 -ul. Dr E. Warmińskiego 8 oraz BOK przy ul. Dr E. Warmińskiego 6” zamawiający przeznaczył kwotę 1 066 696,68 zł brutto.

Odwołujący dla części nr 1 złożył ofertę, która opiewała na kwotę brutto 1 091 168,68 zł. Oferta złożona przez przystępującego opiewała na kwotę brutto 1 237 208,73 zł.

W dniu 25 maja 2026 r. zamawiający na podstawie art. 224 ust. 1 ustawy Pzp wezwał odwołującego do złożenia wyjaśnień dotyczących elementów mających wpływ na wysokość zaoferowanej ceny za realizację przedmiotu zamówienia oraz przedstawienia szczegółowej kalkulacji wyliczenia ceny, potwierdzającej realność wykonania zamówienia z uwzględnieniem wszystkich kosztów jego realizacji.

W dniu 28 maja 2026 r. odwołujący przedstawił szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób dokonał wyliczenia kwoty, jaka została wyliczona w ofercie dla części 1 zamówienia. Odwołujący podkreślił, że złożona przez niego oferta dla każdej części zamówienia opiewa na kwoty wyższe niż kwoty przeznaczone przez zamawiającego w budżecie na realizację zamówienia.

W dniu 2 lipca 2026 r. zamawiający na podstawie art. 224 ust. 1 ustawy Pzp wezwał odwołującego do jednoznacznego określenia liczby osób oraz wymiarów etatów (z podziałem na poszczególne kategorie - osoby pełnosprawne, osoby niepełnosprawne w stopniu lekkim), które wykonawca zamierza skierować do realizacji przedmiotowego zamówienia w oparciu

o przedstawione w piśmie z dnia 28 maja 2026 r., miesięczne liczby roboczogodzin przewidziane dla świadczenia usługi.

W odpowiedzi odwołujący w dniu 7 lipca 2026 r. złożył wyjaśnienia, w których szczegółowo ustosunkował się do żądania

zamawiającego. Odwołujący wskazał, że

„1. do realizacji usługi przyjął 1870 roboczogodzin (średnio miesięcznie), w podziale na:

a) pracownicy pełnosprawni – 1309 roboczogodzin (średnio miesięcznie),

b) pracownicy z orzeczeniem – 561 roboczogodzin (średnio miesięcznie).

2. do realizacji usługi Wykonawca zamierza skierować łącznie 12 pracowników, w podziale na:

a) pracownicy pełnosprawni – 8 osób,

b) pracownicy z orzeczeniem – 4 osoby.

3) przewidziana wysokość etatów wszystkich pracowników – 11,13 etatu, w podziale na:

a) pracownicy pełnosprawni – 7 osób w pełnym wymiarze czasu pracy (7/7), 1 osoba

w niepełnym wymiarze czasu pracy (0,79 etatu),

b) pracownicy z orzeczeniem – 3 osoby w pełnym wymiarze czasu pracy (3/3), 1 osoba

w niepełnym wymiarze czasu pracy (0,34 etatu)”.  
Zamawiający w dniu 10 lipca 2026 r. w dokumencie pn. Informacja o wyniku – części 1 na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 6

ustawy Pzp odrzucił ofertę odwołującego. Zamawiający uzasadnił swoje stanowisko w następujący sposób:

*„Zamawiający pismem z dnia 25 maja 2026 r. (sygn. DL/LZ/KK/2026/323) wezwał Wykonawcę do złożenia wyjaśnień dotyczących elementów mających wpływ na wysokość zaoferowanej ceny za realizację przedmiotu zamówienia oraz przedstawienia szczegółowej kalkulacji wyliczenia ceny, potwierdzającej realność wykonania zamówienia z uwzględnieniem wszystkich kosztów jego realizacji. Cena oferty złożonej przez Wykonawcę w wysokości 1 091 856,72 zł brutto w zakresie części 1 budziła wątpliwości Zamawiającego co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi w dokumentach zamówienia lub wynikającymi z odrębnych przepisów.*

*Zgodnie z art. 224 ust. 1 ustawy Pzp, jeżeli zaoferowana cena lub koszt, lub ich istotne części składowe, wydają się rażąco niskie w stosunku do przedmiotu zamówienia lub budzą wątpliwości Zamawiającego co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie*

*z wymaganiami określonymi w dokumentach zamówienia lub wynikającymi z odrębnych przepisów, Zamawiający żąda od Wykonawcy wyjaśnień, w tym złożenia dowodów w zakresie wyliczenia ceny lub kosztu, lub ich istotnych części składowych.*

*Wykonawca w odpowiedzi na wezwanie załączył szczegółową kalkulację w zakresie części 1 przedmiotowego postępowania, w której podał jedynie w poz. 6 i 7 „Kalkulacji kosztów” odpowiednio „Koszt w przeliczeniu na 1 rbg” oraz „Średnią miesięczną liczbę roboczogodzin przewidzianą dla usługi” z podziałem na poszczególną kategorię pracowników: „Pracownik pełnosprawny” oraz „Pracownik niepełnosprawny w stopniu lekkim ze schorzeniem specjalnym”.*

*W związku z informacjami przedstawionymi przez Wykonawcę, Zamawiający wezwał Wykonawcę w dniu 02.07.2026 r. (DL/LZ/SA/2026/405) do dalszych wyjaśnień polegających na jednoznacznym określeniu liczby osób oraz wymiarów etatów (z podziałem na poszczególne kategorie - osoby pełnosprawne, osoby niepełnosprawne w stopniu lekkim), które Wykonawca zamierza skierować do realizacji przedmiotowego zamówienia w oparciu*

*o przedstawione w piśmie z dnia 28 maja 2026 r., miesięczne liczby roboczogodzin przewidziane dla świadczenia usługi. Informacja w sprawie ilości pracowników z podziałem na osoby pełnosprawne i niepełnosprawne (a nie jedynie roboczogodziny) była niezbędna do ustalenia procentowego udziału osób niepełnosprawnych skierowanych do realizacji zamówienia. Zamawiający ustanowił wymóg określony w Rozdziale II pkt 4 lit. i) SWZ, zgodnie z którym liczba pracowników z orzeczeniem o niepełnosprawności w każdej części zamówienia nie może przekroczyć 30% wszystkich zatrudnionych.*

*Wykonawca wskazał w wyjaśnieniach, iż zamierza skierować do realizacji zamówienia łącznie 12 pracowników, w tym 8 pracowników pełnosprawnych oraz 4 pracowników niepełnosprawnych. Przyjęcie przez Wykonawcę w kalkulacji 4 pracowników z orzeczeniem*

*o niepełnosprawności powoduje, iż ich udział w ogólnej liczbie osób wynosi 33,33 %. Oznacza to tym samym, że sposób realizacji zamówienia zaoferowany przez Wykonawcę nie odpowiada wymaganiom Zamawiającego określonym w dokumentach zamówienia, gdyż przekracza wskazane wyżej 30 %.*

*Niezgodność ta dotyczy istotnego elementu warunków zamówienia, tj. sposobu zapewnienia personelu do realizacji usługi ochrony. Nie ma ona charakteru omyłki możliwej do poprawienia w trybie art. 223 ust. 2 ustawy Pzp, ponieważ jej usunięcie prowadziłoby do istotnej zmiany treści oferty, w szczególności do zmiany założeń osobowych oraz kosztowych przyjętych przez Wykonawcę dla realizacji części nr 1.*

*Mając na uwadze powyższe, Zamawiający informuje, że treść oferty Wykonawcy w zakresie części nr 1 jest niezgodna z warunkami zamówienia i zostaje odrzucona na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp”.*

Zdaniem odwołującego treść pisma zamawiającego z dnia 10 lipca 2026 r. i zamieszczone tam uzasadnienie wskazują na naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp poprzez jego błędne zastosowanie, co przyczyniło się do błędnego odrzucenia oferty odwołującego się. Zapisy rozdziału II pkt 4 lit i SWZ nie określały w sposób precyzyjny:

- a) czy przez „wszystkich zatrudnionych” należy rozumieć wszystkich pracowników zatrudnionych przez wykonawcę, wszystkich pracowników przypisanych organizacyjnie do danej części, czy wyłącznie osoby faktycznie skierowane do realizacji tej części;
- b) czy każda osoba zatrudniona w niepełnym wymiarze czasu pracy ma być liczona tak samo jak osoba zatrudniona na pełny etat;
- c) na jaki moment należy badać spełnienie limitu: na dzień złożenia oferty, rozpoczęcia realizacji, w każdym dniu wykonywania umowy czy w ujęciu średnim;
- d) czy limit odnosi się do deklarowanego składu osobowego, czy do rzeczywistego udziału tej kategorii pracowników w wykonaniu usługi;
- e) w jakim dokumencie wykonawca miał zadeklarować wiążący skład osobowy podlegający ocenie na podstawie tego postanowienia.

W przedstawionej zamawiającemu kalkulacji odwołujący wskazał, że:

- pracownicy z orzeczeniem mieli zrealizować 561 z 1870 roboczogodzin, czyli 30% miesięcznego wolumenu;
- ich łączny wymiar zatrudnienia wynosił 3,34 etatu na 11,13 etatu, czyli 30% etatów;
- wynik 33,33% powstaje wyłącznie przy przyjęciu, że każda z 12 osób powinna być liczona jednakowo, niezależnie od jej wymiaru zatrudnienia i rzeczywistego zaangażowania.

Zamawiający zastosował zatem metodę interpretacji, której szczegółowych zasad nie określił uprzednio w SWZ. Gdyby zamawiający zamierzał stosować limit wyłącznie według liczby osób, powinien był wskazać przykładowo: „Wśród wszystkich osób skierowanych do realizacji danej części zamówienia liczba osób posiadających orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności nie może przekraczać 30% ogólnej liczby osób skierowanych do realizacji tej części. Każda osoba liczona jest jako jedna, niezależnie od wymiaru zatrudnienia, wymiaru etatu oraz liczby realizowanych roboczogodzin. Wymóg musi być spełniony od dnia rozpoczęcia realizacji zamówienia i przez cały okres obowiązywania umowy”. Takiego zastrzeżenia w dokumentacji nie zawarto.

Zamawiający, formułując wezwanie z dnia 2 lipca 2026 r. zażądał podania od odwołującego nie tylko liczby osób, lecz również:

- liczby roboczogodzin przypadających na poszczególne grupy pracowników;
- wymiarów etatów;
- podziału personelu na osoby pełnosprawne i posiadające orzeczenie.

Zakres wezwania wskazywał zatem, że dla oceny przyjętego modelu realizacji istotne mogą być wszystkie trzy parametry: liczba osób, wymiar etatów oraz liczba roboczogodzin.

Dokonując oceny złożonej przez odwołującego odpowiedzi, zamawiający uwzględnił jednak wyłącznie nominalną liczbę osób, całkowicie pomijając pozostałe informacje, o których przedstawienie sam wystąpił. Nie wyjaśnił przy tym:

- dlaczego wymiar etatów nie ma żadnego znaczenia;
- dlaczego pracownik zatrudniony na 0,34 etatu powinien być traktowany na równi z pracownikiem pełnoetatowym;
- dlaczego faktyczny udział godzinowy wynoszący dokładnie 30% nie odpowiada celowi wymagania;
- z którego postanowienia SWZ wynika przyjęta przez niego metoda.

Odwołujący w ofercie nie zadeklarował, że zamówienie przez cały okres obowiązywania umowy będzie wykonywane wyłącznie przez dokładnie 12 konkretnych osób. Informacja o 12 pracownikach została przedstawiona dopiero w odpowiedzi na wezwanie związane

z badaniem ceny i miała służyć wykazaniu, że:

- całość wymaganych roboczogodzin została ujęta w kalkulacji;
- uwzględniono koszty zatrudnienia;
- przewidziane w cenie zasoby umożliwiają wykonanie zamówienia;
- udział godzin pracowników z orzeczeniem nie przekracza założonego poziomu.

Sam zwrot, że wykonawca „zamierza skierować” określoną liczbę osób, nie musi jeszcze oznaczać ustanowienia zamkniętego i niezmiennego składu osobowego, jeżeli SWZ nie wymagała wskazania w ofercie dokładnej liczby pracowników ani nie ustanawiała obowiązku utrzymania tej liczby przez cały okres realizacji.

Zamawiający powinien zatem wykazać, że:

1. liczba 12 osób była elementem treści świadczenia, a nie wyłącznie sposobem wykazania realności ceny;
2. skład ten miał mieć charakter zamknięty i niezmienny;
3. SWZ wymagała zadeklarowania takiej liczby już na etapie oferty;
4. wykonawca nie mógł podczas realizacji dokonywać zmian personelu ani rozkładu etatów.

Tego w uzasadnieniu odrzucenia nie wykazano, tym samym czynność zamawiającego oparta na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp jest czynnością błędną.

Zamawiający stwierdził, że usunięcie stwierdzonej przez niego niezgodności prowadziłoby do zmiany założeń osobowych i kosztowych. Twierdzenie to nie zostało jednak poparte konkretną analizą. Zachowanie limitu według przyjętej przez zamawiającego metody nie musiałoby wymagać zmiany:

- ceny;
- liczby roboczogodzin;
- liczby stanowisk ochrony;
- zakresu świadczenia;
- stawki za roboczogodzinę;
- kosztów przypisanych osobom posiadającym orzeczenie;
- udziału tej kategorii pracowników w faktycznym wykonaniu usługi.

Przykładowo 561 godzin mogłoby nadal zostać zrealizowane przez cztery osoby posiadające orzeczenie, natomiast 1309 godzin przypadających na pozostały personel mogłoby zostać rozdzielone pomiędzy większą liczbę pracowników zatrudnionych w odpowiednio niższych wymiarach. Nie zmieniałyby to świadczenia oferowanego zamawiającemu ani całkowitego kosztu robocizny, lecz jedynie wewnętrzny sposób organizacji grafików.

Jeżeli SWZ nie określała minimalnej ani dokładnej liczby pracowników oraz nie wymagała utrzymania stałego składu osobowego, samo zwiększenie liczby osób uczestniczących w realizacji bez zmiany łącznego wymiaru pracy nie musi oznaczać istotnej zmiany treści oferty.

Zamawiający nie wykazał, że liczba 12 osób była elementem przedmiotowo istotnego zobowiązania ofertowego ani że organizacyjne rozdzielanie tych samych godzin pomiędzy inną liczbę pracowników zmieniałoby zakres, cenę lub jakość świadczenia.

Przepis art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp dotyczy niezgodności treści zaoferowanego świadczenia z warunkami zamówienia. Nie każda informacja organizacyjna lub kalkulacyjna automatycznie staje się niezmiennym parametrem przedmiotu oferty.

Zamawiający przyjął, że skoro cztery osoby spośród dwunastu posiadają orzeczenie, ich udział w realizacji zamówienia wynosi 33,33%. Takie założenie nie jest prawidłowe w sensie faktycznym. Udział liczony według liczby osób nie jest równoważny udziałowi w wykonywaniu usługi, jeżeli poszczególne osoby są zatrudnione w różnych wymiarach czasu pracy.

W analizowanym modelu:

- trzy osoby z orzeczeniem były zatrudnione na pełen etat;
- czwarta osoba była zatrudniona jedynie na 0,34 etatu;
- pracownicy z orzeczeniem mieli wykonać łącznie 561 godzin;
- 561 godzin stanowi dokładnie 30% wszystkich 1870 godzin.

Z punktu widzenia rzeczywistego wykonania zamówienia limit 30% nie został zatem przekroczony. Zamawiający odrzucił ofertę nie dlatego, że osoby z orzeczeniem miały wykonywać więcej niż 30% usługi, lecz dlatego, że 30% godzin zostało rozdzielone pomiędzy cztery osoby zamiast pomiędzy mniejszą liczbę osób. Prowadzi to do rezultatu formalnego, oderwanego od skali rzeczywistego zaangażowania. Osoba zatrudniona na 0,34 etatu została potraktowana identycznie jak osoba zatrudniona na pełen etat, mimo istotnie odmiennego udziału w realizacji zamówienia.

Dla zastosowania art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp konieczne jest zestawienie:

1. konkretnego i jednoznacznego warunku zamówienia;
2. konkretnego elementu zobowiązania wykonawcy;
3. rzeczywistej sprzeczności między nimi.

W uzasadnieniu odrzucenia oferty odwołującego zamawiający nie wykazał natomiast:

- z którego postanowienia wynika, że mianownikami mają być wyłącznie osoby skierowane do danej części;
- z którego postanowienia wynika, że każda osoba jest liczona jednakowo, niezależnie od wymiaru etatu;
- na jaki moment należało badać limit;

- dlaczego informacja udzielona w ramach wyjaśnień ceny stanowi zamknięte zobowiązanie co do liczby personelu;
- dlaczego dochowanie limitu wymagałoby zmiany ceny lub zakresu świadczenia;
- dlaczego nie miał znaczenia rzeczywisty udział godzinowy i etatowy.

Analiza uzasadnienia faktycznego odrzucenia oferty zdaniem odwołującego dowodzi, że zamawiający w ogóle nie pochylił się nad przedstawioną przez odwołującego matematyką wyliczenia wielkości udziału osób z orzeczoną stopniem niepełnosprawności. Zamawiający

w sposób całkowicie dowolny dokonał własnej wykładni zapisów rozdziału II punktu 4 lit i SWZ – stwierdzając, że tylko jego wykładnia i ocena w/w zapisów SWZ jest prawdziwa.

Zamiast merytorycznej oceny, złożonej odpowiedzi na wezwanie z dnia 7 lipca 2026 r. zamawiający instrumentalnie wykorzystał sam fakt złożenia wyjaśnień jako „przyznanie się” odwołującego do naruszenia zapisów rozdziału II pkt 4 lit. i SWZ. Wyjaśnienia odwołującego, które zgodnie z celem art. 224 ust. 1 ustawy Pzp miały posłużyć do usunięcia wątpliwości, zostały przez zamawiającego obrócone przeciwko odwołującemu. Działanie zamawiającego sprowadza się zatem do niedopuszczalnego mechanizmu: „niezależnie od tego, co wykonawca napisze w wyjaśnieniach, oferta i tak zostanie odrzucona”. Odwołujący podkreślił, że jego oferta dla części nr 1 jest ofertą złożoną w sposób poprawny i zgodny z dokumentacją postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Arbitralne odrzucenie oferty z całkowitym pominięciem ciężaru gatunkowego dowodów i argumentów przedstawionych przez odwołującego w piśmie z dnia 7 lipca 2026 r., czyni czynność zamawiającego wadliwą

u samych podstaw. Dowodzi to braku obiektywizmu i rażąco narusza zasadę równego traktowania wykonawców, zmuszając Izbę do ponownej interwencji. Tym samym wybór przystępującego dokonany przez zamawiającego w dniu 10 lipca 2026 r. jest czynnością prawnie wadliwą i musi zostać unieważniony.

Zamawiający w odpowiedzi wniósł o oddalenie odwołania. Zamawiający wprost wskazał, że dla każdej z części liczba zatrudnionych pracowników z orzeczeniem nie może przekroczyć 30% wśród wszystkich zatrudnionych. Treść warunku określa osobę, a nie etat oraz dotyczy realizacji zamówienia nie wskazując, aby wykonawca miał w jakimkolwiek innym terminie spełniać limit. Odwołujący sam przedstawił zamawiającemu informację, z której wynika, iż będzie on przeznaczał więcej niż 30% pracowników z orzeczeniem w stosunku do wszystkich zatrudnionych do realizacji danej części. Rozbijanie na roboczogodziny zatrudnienia określonego personelu podczas gdy wymóg zamawiającego dotyczył przeznaczenia określonych osób jest błędnym założeniem odwołującego, gdyż zamawiający w żadnym miejscu nie wskazał, aby warunek dotyczył roboczogodzin, a wskazał wprost, że chodzi

o osoby (pracowników). Zdaniem zamawiającego odwołujący błędnie również interpretuje wolę zamawiającego przez pryzmat treści wezwania do wyjaśnień ceny uznając, że skoro zamawiający zażądał określonych informacji jak liczba roboczogodzin to wskazał, że to ma dla niego znaczenie przy realizacji zamówienia. Wezwanie dotyczyło zastosowanej ceny

i zamawiający nakazał uwzględniać każdy aspekt cenotwórczy dla celu tych informacji. Nie ma to nic wspólnego z wykładnią spornego warunku realizacji umowy. Dalsze zarzuty dotyczą interpretacji wyjaśnień odwołującego, lecz są one bezzasadne z uwagi na to, że z wyjaśnień matematycznie wynika ilość pracowników z niepełnosprawnością, którą odwołujący przeznaczył do realizacji zamówienia i ilość ta jest ponad 30% w stosunku do wszystkich przeznaczonych osób.

Stanowisko zamawiającego poparł przystępujący, w ocenie którego SWZ nie odnosiło się do procentowego udziału roboczogodzin ani do udziału etatów. Zamawiający wprost posłużył się pojęciem liczby zatrudnionych pracowników, a nie liczby godzin pracy. Zatem bez znaczenia staje się wskazanie odwołującego, że nie ma możliwości wywnioskowania czy pracownik jest określony jako etat oraz na jaki moment ma spełniać dany wymóg. Usunięcie tej niezgodności nie mogło nastąpić w trybie art. 223 ust. 2 ustawy Pzp. Zmniejszenie liczby pracowników

z orzeczeniem oznaczałoby konieczność całkowitej przebudowy modelu organizacyjnego realizacji zamówienia, zmiany struktury zatrudnienia oraz ponownego przeliczenia kosztów oferty. Stanowiłoby to niedopuszczalną zmianę treści oferty po terminie składania ofert. Przystępujący zaaprobował również stanowisko zamawiającego dotyczące realności zaoferowanej ceny. W praktyce rynku usług ochrony fizycznej w Bydgoszczy niezwykle ograniczona jest dostępność kwalifikowanych pracowników ochrony posiadających lekki stopień niepełnosprawności. Jednocześnie zamawiający wymagał realizacji ochrony obiektu przez kwalifikowanych pracowników ochrony, zapewnienia własnej grupy interwencyjnej SUFO na terenie miasta Bydgoszcz oraz realizacji usługi zgodnie z wymogami ustawy

o ochronie osób i mienia. Uwzględniając obowiązek zatrudnienia na podstawie umowy

o pracę, wzrost minimalnego wynagrodzenia, konieczność zapewnienia kwalifikowanych pracowników ochrony, całodobowej gotowości grup interwencyjnych oraz wszystkich pozostałych wymagań SWZ, cena zaoferowana przez przystępującego odpowiada rzeczywistym kosztom realizacji zamówienia. Natomiast cena zaoferowana przez

odwołującego zasadnie wzbudziła wątpliwości zamawiającego. W konsekwencji w ocenie przystępującego zamawiającego prawidłowo przeprowadził procedurę z art. 224 ustawy Pzp, a następnie zasadnie odrzucił ofertę odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp jako niezgodną z warunkami zamówienia. Zarzuty odwołania stanowią zaś próbę zastąpienia jednoznacznych zapisów SWZ własną interpretacją Odwołującego, która pozostaje sprzeczna z literalnym brzmieniem dokumentacji postępowania.

Na rozprawie odwołujący dodatkowo wskazał, że przyjęty w kalkulacji łączny wymiar 11,13 etatu nie musiał zostać rozdzielony pomiędzy 12 pracowników, lecz mógł zostać przypisany większej liczbie osób, przykładowo 20 pracownikom. Zamawiający nie zakwestionował technicznej możliwości takiego ukształtowania zatrudnienia, podkreślił jednak, że w wyjaśnieniach ceny odwołujący jednoznacznie zadeklarował skierowanie do realizacji zamówienia 12 pracowników, w tym 4 pracowników z orzeczeniem.

Izba zważyła, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Istota sporu sprowadzała się do oceny, czy zamawiający był uprawniony do odrzucenia oferty odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp w sytuacji, gdy z wyjaśnień złożonych przez odwołującego w toku badania ceny wynikało, że do realizacji części nr 1 zamówienia zamierza skierować 12 pracowników, w tym 4 pracowników z orzeczeniem o niepełnosprawności.

W pierwszej kolejności Izba nie podzieliła stanowiska odwołującego co do niejednoznaczności sposobu obliczenia limitu określonego w rozdziale II pkt 4 lit. i SWZ. Zamawiający postanowił bowiem, że w przypadku osób niepełnosprawnych dopuszcza zatrudnienie pracowników wyłącznie z lekkim stopniem niepełnosprawności, z zastrzeżeniem, iż dla każdej z części liczba zatrudnionych pracowników z orzeczeniem nie może przekroczyć 30% wśród wszystkich zatrudnionych. Użyte przez zamawiającego sformułowanie odnosiło się zatem wprost do „liczby zatrudnionych pracowników”. Zamawiający nie odwołał się do liczby roboczogodzin ani do wymiaru etatów. W konsekwencji punktem odniesienia dla ustalenia limitu 30% była liczba osób, a nie ich łączny wymiar czasu pracy lub liczba godzin przewidzianych do realizacji przez daną kategorię pracowników. Z tego względu bez rozstrzygającego znaczenia dla spełnienia omawianego wymagania pozostawało to, że pracownicy z orzeczeniem mieli wykonać 561 z 1870 roboczogodzin, co stanowiło 30% ogólnej liczby roboczogodzin. Podobnie okoliczność, że jedna z czterech osób z orzeczeniem miała zostać zatrudniona jedynie w wymiarze 0,34 etatu, nie powodowała, że osoba ta przestawała być jednym z zatrudnionych pracowników w rozumieniu postanowienia SWZ. Izba podzieliła zatem stanowisko zamawiającego, że w modelu obejmującym 12 pracowników, z których 4 posiadało orzeczenie o niepełnosprawności, udział tej kategorii pracowników wynosił 33,33%, a więc przekraczał dopuszczony przez zamawiającego poziom 30%.

Izba miała na uwadze, że dokumenty zamówienia nie nakładały na wykonawców obowiązku wskazania już w formularzu oferty dokładnej liczby osób, które zostaną skierowane do realizacji zamówienia. Zamawiający nie określił również minimalnej ani dokładnej liczby pracowników wymaganych do wykonania części nr 1 zamówienia. Okoliczność ta nie prowadzi jednak do wniosku, że informacje dotyczące sposobu realizacji zamówienia ujawnione przez wykonawcę w toku badania oferty pozostawały bez znaczenia dla oceny jej zgodności z warunkami zamówienia. Należy bowiem odróżnić obowiązek zadeklarowania określonego parametru już w formularzu ofertowym od możliwości ustalenia na podstawie wyjaśnień złożonych przez wykonawcę, jaki sposób wykonania zamówienia został rzeczywiście przez niego przewidziany i uwzględniony przy kalkulacji ceny.

Wyjaśnienia składane na podstawie art. 224 ust. 1 ustawy Pzp służą ustaleniu, czy zaoferowana cena pozwala na wykonanie przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi w dokumentach zamówienia. Nie można zatem przyjąć, że zamawiający, który

w toku procedury wyjaśnienia ceny uzyskuje od wykonawcy jednoznaczną informację wskazującą na przyjęcie sposobu realizacji sprzecznego z wymaganiem SWZ, jest zobowiązany informację tę pominąć wyłącznie z tego powodu, że została przedstawiona

w ramach wyjaśnień dotyczących ceny. Jednocześnie Izba nie podzieliła stanowiska zamawiającego w takim zakresie, w jakim miałyby ono oznaczać, że każda informacja przedstawiona przez wykonawcę w wyjaśnieniach ceny automatycznie i bez względu na swój charakter staje się elementem treści oferty. Znaczenie konkretnej informacji musi być każdorazowo oceniane z uwzględnieniem treści wezwania, treści udzielonej odpowiedzi, warunków zamówienia oraz tego, czy informacja dotyczy sposobu wykonania świadczenia objętego ofertą. W okolicznościach przedmiotowej

sprawy informacja o liczbie pracowników nie miała jednak charakteru przypadkowego, ubocznego ani wyłącznie przykładowego.

W pierwszych wyjaśnieniach odwołujący przedstawił miesięczne liczby roboczogodzin z podziałem na pracowników pełnosprawnych i pracowników z orzeczeniem. W związku z tym zamawiający pismem z dnia 2 lipca 2026 r. wezwał go do jednoznacznego określenia liczby osób oraz wymiarów etatów, z podziałem na poszczególne kategorie pracowników, które wykonawca zamierza skierować do realizacji przedmiotowego zamówienia. Zakres wezwania nie pozostawiał zatem wątpliwości co do informacji, której oczekiwał zamawiający. Zamawiający nie pytał o hipotetyczny albo przykładowy sposób rozłożenia przyjętego w kalkulacji wymiaru zatrudnienia, lecz o liczbę osób, które wykonawca zamierza skierować do realizacji zamówienia.

W odpowiedzi odwołujący jednoznacznie oświadczył, że zamierza skierować do realizacji usługi łącznie 12 pracowników, w tym 8 pracowników pełnosprawnych oraz 4 pracowników z orzeczeniem. Jednocześnie wskazał wymiar zatrudnienia poszczególnych osób, w tym 3 pełne etaty oraz 0,34 etatu przypadające na pracowników z orzeczeniem. Odwołujący nie zastrzegł przy tym, że liczba 12 osób ma charakter wyłącznie przykładowy, orientacyjny albo stanowi jedynie jeden z wielu możliwych wariantów organizacyjnych. Nie wskazał również, że ostateczna liczba pracowników zostanie ustalona dopiero na etapie realizacji zamówienia w taki sposób, aby zapewnić zachowanie limitu określonego w rozdziale II pkt 4 lit. i SWZ.

W ocenie Izby zamawiający był zatem uprawniony do oceny przedstawionego przez wykonawcę sposobu realizacji zamówienia w świetle wymagań SWZ.

Powyższej oceny nie zmieniły oświadczenia stron złożone na rozprawie. Odwołujący wskazał na rozprawie, że przyjęty w kalkulacji łączny wymiar 11,13 etatu nie musiał zostać przypisany do 12 pracowników, lecz mógł zostać rozdzielony pomiędzy większą liczbę osób, przykładowo 20 pracowników. Zamawiający zgodził się, że z matematycznego i organizacyjnego punktu widzenia taki podział 11,13 etatu jest możliwy. Podkreślił jednak, że nie taki model został przedstawiony przez odwołującego w toku badania jego oferty. Izba uznała to rozróżnienie za istotne.

Bezsporna możliwość rozdzielenia 11,13 etatu pomiędzy większą liczbę osób dowodzi, że możliwe było skonstruowanie modelu zatrudnienia, który – przy zachowaniu pozostałych założeń – odpowiadałby wymaganiu zamawiającego. Nie dowodzi jednak, że taki właśnie model odwołujący przedstawił zamawiającemu w toku badania oferty. Przedmiotem oceny zamawiającego nie mogły być wszystkie hipotetycznie możliwe sposoby zorganizowania przez wykonawcę zatrudnienia, lecz sposób, który wykonawca sam przedstawił w odpowiedzi na skierowane do niego wezwanie. Argument odwołującego przedstawiony na rozprawie sprowadzał się zatem w istocie do twierdzenia, że przy zachowaniu 11,13 etatu możliwe było przyjęcie innej liczby pracowników niż liczba wskazana w wyjaśnieniach. Okoliczność ta nie podważa jednak prawidłowości matematycznej oceny modelu rzeczywiście przedstawionego zamawiającemu. W tym modelu czterech pracowników z orzeczeniem przypadało na dwunastu pracowników ogółem, co oznaczało udział 33,33%.

Nie można wymagać od zamawiającego, aby wobec otrzymania jednoznacznego oświadczenia wykonawcy samodzielnie konstruował alternatywny sposób realizacji zamówienia, który pozwalałby zachować wymagania SWZ. To wykonawca odpowiada za treść składanych wyjaśnień i za wykazanie w toku procedury z art. 224 ust. 1 ustawy Pzp, że zaoferowana cena została oparta na założeniach umożliwiających prawidłową realizację przedmiotu zamówienia. Nie przekonała Izby argumentacja, zgodnie z którą liczba 12 pracowników powinna zostać całkowicie pominięta przy ocenie oferty tylko dlatego, że SWZ nie wymagała jej wskazania w formularzu ofertowym. Prowadziłoby to bowiem do sytuacji, w której wykonawca, odpowiadając na jednoznaczne pytanie zamawiającego dotyczące sposobu realizacji zamówienia, mógłby wskazać model niezgodny z wymaganiami SWZ, a następnie uchylić się od skutków tego oświadczenia, wskazując na etapie postępowania odwoławczego, że teoretycznie możliwy był również inny, zgodny z SWZ sposób realizacji.

Nie oznacza to, że wyjaśnienia dotyczące ceny mogą służyć do kreowania nowych wymagań, które nie zostały przewidziane w dokumentach zamówienia. W niniejszej sprawie wymaganie dotyczące maksymalnego udziału pracowników z orzeczeniem zostało jednak wyraźnie określone w SWZ. Wyjaśnienia odwołującego nie stworzyły tego wymagania, lecz pozwoliły zamawiającemu ustalić, czy przedstawiony przez wykonawcę sposób realizacji odpowiada wymaganiu już istniejącemu. Istotne jest również, że zamawiający nie odrzucił oferty dlatego, że odwołujący przewidział 12 pracowników zamiast innej, oczekiwanej przez zamawiającego liczby. Dokumenty zamówienia takiej liczby nie określały. Przyczyną odrzucenia było to, że w liczbie pracowników wskazanej przez samego wykonawcę udział osób z orzeczeniem przekraczał jednoznacznie określony w SWZ limit.

Nie zasługiwał również na uwzględnienie argument odwołującego, że rzeczywisty udział pracowników z orzeczeniem w

wykonaniu usługi wynosił jedynie 30% roboczogodzin. Wymaganie zamawiającego nie dotyczyło udziału w wykonywaniu roboczogodzin, lecz liczby zatrudnionych pracowników. Przyjęcie odmiennego stanowiska oznaczałoby w istocie zastąpienie parametru określonego przez zamawiającego innym parametrem, który w SWZ nie został przewidziany. Izba miała przy tym na uwadze, że zamawiający na rozprawie zgodził się z odwołującym, iż 11,13 etatu mogłoby zostać rozdzielone przykładowo pomiędzy 20 osób. Okoliczność ta osłabia argumentację, jakoby samo zwiększenie liczby osób musiało w każdym przypadku prowadzić do zmiany łącznego wymiaru zatrudnienia czy liczby roboczogodzin. Nie ma jednak charakteru rozstrzygającego dla oceny zarzutu. Niezgodność stwierdzona przez zamawiającego nie polegała bowiem na tym, że matematycznie niemożliwe było skonstruowanie innego modelu zatrudnienia przy zachowaniu 11,13 etatu. Polegała na tym, że model faktycznie przedstawiony przez odwołującego w toku badania oferty przewidywał udział pracowników z orzeczeniem przekraczający dopuszczalny limit.

Z tego samego względu Izba nie mogła oprzeć rozstrzygnięcia na deklarowanej dopiero na rozprawie możliwości skierowania do realizacji zamówienia większej liczby osób. Ocenie podlegała prawidłowość czynności zamawiającego dokonanej na podstawie informacji, którymi dysponował w chwili podejmowania decyzji o odrzuceniu oferty. W tym czasie zamawiający posiadał jednoznaczne oświadczenie wykonawcy o zamiarze skierowania 12 pracowników, w tym 4 pracowników z orzeczeniem.

Przyjęcie argumentacji odwołującego miałoby również ten skutek, że oferta zostałaby przywrócona do postępowania i mogłaby zostać wybrana jako najkorzystniejsza mimo tego, że jedyny konkretny model osobowy przedstawiony przez wykonawcę zamawiającemu zakładał realizację zamówienia w sposób niespełniający wymagania SWZ. Z materiału sprawy nie wynika natomiast, aby przed dokonaniem czynności odrzucenia oferty odwołujący przedstawił zamawiającemu inny model osobowy odpowiadający wymaganiu 30%.

Nie sposób zaakceptować sytuacji, w której podstawą wyboru oferty miałoby stać się założenie, że wykonawca po jej wyborze ukształtuje sposób realizacji inaczej niż ten, który jednoznacznie przedstawił zamawiającemu w toku jej badania, i dopiero w ten sposób doprowadzi do zgodności z wymaganiem SWZ.

Powyższe nie oznacza przyjęcia generalnej zasady, że wszystkie informacje przedstawiane w ramach wyjaśnień ceny stają się automatycznie treścią oferty. Wyjaśnienia ceny mogą jednak ujawnić niezgodność zaoferowanego sposobu wykonania świadczenia z warunkami zamówienia. Ocena taka wymaga każdorazowo ustalenia charakteru informacji wynikającej z wyjaśnień oraz jej związku z konkretnym wymaganiem dokumentów zamówienia.

W rozpoznawanej sprawie związek taki wystąpił. Dokumenty zamówienia zawierały konkretne wymaganie dotyczące maksymalnego udziału pracowników z orzeczeniem. Zamawiający zwrócił się o jednoznaczne określenie liczby pracowników przewidzianych do realizacji zamówienia. Odwołujący podał tę liczbę oraz podział pracowników na osoby pełnosprawne

i osoby z orzeczeniem. Zestawienie tych danych z wymaganiem SWZ prowadziło do jednoznacznego wyniku 33,33%.

W konsekwencji zamawiający nie dokonał niedopuszczalnego uzupełnienia treści SWZ ani nie zastosował wobec odwołującego niewskazanego uprzednio sposobu obliczania limitu. Zastosował literalnie parametr określony w dokumentach zamówienia – liczbę pracowników – do danych przedstawionych przez samego wykonawcę.

Izba uznała zatem, że zamawiający prawidłowo ustalił, iż sposób realizacji zamówienia przedstawiony przez odwołującego w toku badania oferty nie odpowiadał wymaganiu rozdziału II pkt 4 lit. i SWZ. Hipotetyczna możliwość rozdzielenia 11,13 etatu pomiędzy większą liczbę pracowników nie usuwała tej niezgodności, ponieważ taki model nie został przedstawiony zamawiającemu przed dokonaniem czynności odrzucenia oferty.

W konsekwencji zarzut naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp nie potwierdził się.

Nie potwierdził się również zarzut naruszenia art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp oparty na twierdzeniu, że zamawiający nie wskazał, czy dla spełnienia wymagania miarodajna jest liczba osób, wymiar etatów czy liczba roboczogodzin. Literalna treść postanowienia SWZ odwoływała się do „liczby zatrudnionych pracowników”, wobec czego brak było podstaw do zastępowania tego parametru liczbą roboczogodzin lub sumą wymiarów etatów.

Okoliczność, że w wezwaniu dotyczącym wyjaśnień ceny zamawiający żądał jednocześnie informacji o liczbie osób, wymiarach etatów i roboczogodzinach, nie zmienia powyższej oceny. Dane te były potrzebne do zbadania kalkulacji ceny i przyjętych przez wykonawcę kosztów zatrudnienia. Sam fakt żądania informacji o etatach i roboczogodzinach nie modyfikował natomiast jednoznacznego sposobu sformułowania wymagania rozdziału II pkt 4 lit. i SWZ.

Wreszcie nie potwierdził się zarzut dotyczący błędnego odczytania modelu realizacji przedstawionego przez odwołującego. Zamawiający nie zakwestionował matematycznego faktu, że 561 roboczogodzin stanowi 30% z 1870 roboczogodzin ani że jedna z osób

z orzeczeniem miała być zatrudniona w wymiarze 0,34 etatu. Okoliczności te pozostawały jednak bez wpływu na wynik oceny wymagania sformułowanego w odniesieniu do liczby pracowników.

Mając powyższe na uwadze, Izba orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sprawy na podstawie art. 557 oraz art. 574 ustawy z 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych oraz w oparciu o przepisy § 5 pkt 1 oraz § 8 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 2020 r.

w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. poz. 2437).

Przewodnicząca: .....